

העולם הזה הולך אל

הג'יפ בנדרי

5000 נערים ונערות הצטופפו באיצטד לתוג את יוסי-הצופה ואת איחוד הצופים הערביים והעבריים

חרים העיפה מבט מלא געגוע הורע מאות אוהלים קטנים היא רצתה לישון באוהל כזו האדמה הקשה, כמו כל חברותיה. או בחצות בדיוק הופיעו הוריה, במכ לקחו אותה הביתה. למרות התנגדות ככלי ודמעות, לישון במיטתה הרכה לבן, אחרי שתשתה את החלב החשמלי.

היא לא היתה היחידה. עשרות הילדיהם וילדותיהם מן הגורל המר הם היו בטוחים לגמרי כי לילה כזה יגרור אחריו קדחת מעקיצת יתוש, מן הסל.

הם (ההורים, לא הטל והיתושים) ביותר של הג'מבורי. הם גם הוכיחו

לבריטניה, להמציא שיטה להדרכת היתה תנועת הצופים, שכבשה במהרה הברית וחדרה לכל פינות העולם. כשה הסבעיות של הנער והנערה המתבגרים ולאורחות טובה.

5000 הנערים והנערות שהצטופפו הן, בג'מבורי הארצי הראשון במדינה, במפקד הגדול, שנשלח מחוסר ארגון לשחק במיסקדים, אלא לטעום טעם של בוערת, לאכול תפוחי-אדמה שנחרכו ב שלהם הוא הטוב ביותר בשבט, והשבט בין כל צופי ישראל.

מסמר ערבי

הם באו מכל פינות הארץ — בג'מבורי, ירושלים חבושי-כיסות, בני צופי ים משויצים בחולצות לבנות ססגוניים, ובעיקר, במאהל מסודר ל סיד, 35 הצופים הערביים, בכובעי-הביאו עמם אף בחורה אחת.

הערבים היו מסמר הערב כי יום ההתאחדות, בא לסמל את איחוד הצופ באירגון אחד. הדבר לא קם בנקל: בא גנים תמיד על בסיס לאומי, בניגוד ל רק על-ידי לחץ כפול, מצד האירגון מדריכים מרדניים, שוכנעה ההנהגה ל ערבים.

כשניסו הערבים להניע את רגליהם הצלחה רבה, מחוסר מוסיקה הצטופפו אביביים, בני ה"10 וה"12. רבים מהם הראשונה בחייהם.

זריקת חסון

הצופים אינם מחנכים לבינלאומיות. כל תנועה ארצית מחנכת את בניה לאהוב את ארצה ומדינתה שלה. אולם בארץ קיבלה התנועה על עצמה תפקיד נוסף: היא משתדלת להטות את חניכיה לאפיקים חלוציים. ברעין הנחיל בג'מבורי והמדריכים שנשלחו העירה מקיבוצי הצופים היו עדים להצ' לחת המגמה — וגם לאי-הצלחתה. כי רק עשרות מבין אלפי החניכים מחזיקים מעמד עד לשלב זה, הרוב גופלים חלל במאבק העקשני עם החברות הסאולוניות (העולם הזה 1862).

הצופים הם תנועה בלתי-מפלגתית. מלבד זיקה כללית למפא"י אין הם עוסקים בסוליטיקה. בניגוד לכל שאר תנועות-הנוער בארץ, הם סבורים כי הקמת מגדל-צופים טוב וקשירת קשרים נכונים טובים יותר לבני 13 מאשר סיפול בדיקסטורה של הפרולטריון או בתורת זאב ז'בו-סינכסי.

אולם האויב האמיתי של הצופה שונ המפלגות. הוא סמוך באיירה הכללית בא הספר, בבית-ההורים, באולם הקולנוע. שרו ורקדו אלפי נערים ונערות מתחת ל טובה ובראות נעורים — מיטב הנוער למודי הנסיון, ידעו כי רובם ישתנו לרע 21. המחלה הגדולה והמסתורית שדבקה מלחמת-העצמאות תדבק גם בהם, אם לא שירפא אותה.

מה היא המחלה? איש לא ידע עשרות שמות, אך טרם נמצאה לה תו הצופים — ראשי-גדודים בני 17, מדרי השתולו כמיטב יכולתם להזריק לחניכ הג'מבורי היה זריקה גדולה מאד.

*בלשון הכושים, הילולה של השבט.

הילולה ירד על האיצטד. אך האוהלים הקטנים, העשויים משמיכות, עודם רזקים: אלפי הנערים והנערות הצטופפו מסביב למדורה, חזרו על שיריו של זור-יושביס-סביב-המדורה שנעלם. המסכנים ביותר נצודו על-ידי הורים מודאגים לשלום בניהם, הם הוחזרו בכוח הביתה.

האש הנושנה

